

Sygn. akt IV CSK 527/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa K. Z.  
przeciwko Spółdzielni [...] w O. z siedzibą w O.  
o uchylenie uchwały,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 29 stycznia 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

### UZASADNIENIE

Pozwana Spółdzielnia [...] w O. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 kwietnia 2015 r. oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 29 września 2014 r. Sąd Okręgowy uchylił uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni [...] w O. nr [...] o wykluczeniu powoda K. Z. z grona członków Spółdzielni, przyjmując, że powód dotrzymał terminu do jej zaskarżenia, zaś sama uchwała była dotknięta uchybieniami proceduralnymi i merytorycznie nieuzasadniona. Sąd II instancji uznał, iż co prawda powód uchybił terminowi do zaskarżenia uchwały, jednak zgodnie z art. 42 § 8 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze, do którego stosowania odsyła art. 24 § 6 tej ustawy, Sąd może nie uwzględnić upływu terminu, o którym mowa w § 6, jeżeli utrzymanie uchwały walnego zgromadzenia w mocy wywołałoby dla członka szczególnie

dotkliwe skutki, a opóźnienie w zaskarżeniu tej uchwały jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami i nie jest nadmierne. Sąd wskazał, iż zastosowanie powyższego przepisu pozostawione jest uznaniu sądu i zależy od wykazania okoliczności przewidzianych tą regulacją. W rozpatrywanym wypadku przesłanki te zostały spełnione, z uwagi na nieprawidłowości w pouczeniu powoda o możliwości zaskarżenia uchwały do sądu w razie nierozpoznania w ciągu roku jego odwołania do Walnego Zgromadzenia, nieprawidłowości w działaniu organów spółdzielni, wynikające z wewnętrznego konfliktu i przejawiające się niezwoływaniem walnego zgromadzenia członków oraz podejmowaniem działań w celu pozbawienia zwołanego wreszcie zgromadzenia quorum, gdy doszło do rozpoznawania odwołań od decyzji rady nadzorczej o wykluczeniu z członkostwa spółdzielni. Sąd ocenił, że zachodzą także merytoryczne przesłanki do uchylenia zaskarżonej uchwały.

W skardze kasacyjnej pozwana zarzuciła naruszenie prawa materialnego - art. 42 § 8 prawa spółdzielczego poprzez błędną wykładnię tego przepisu i wniosła o orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa w całości zgodnie z żądaniem apelacji oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie tego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398<sup>9</sup> k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Skarżąca uzasadniła potrzebę rozpatrzenia jej skargi wystąpieniem przesłanki przewidzianej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. to znaczy oczywistą zasadnością tej skargi, gdyż Sąd Apelacyjny dopuścił się rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 42 § 8 prawa spółdzielczego poprzez błędną wykładnię tego przepisu a w konsekwencji niewłaściwe jego zastosowanie i uznanie, że brak zwołania lub uniemożliwienie przeprowadzenia Walnych Zgromadzeń oraz wadliwe pouczenie powoda przez organ Spółdzielni o skutkach nierozpoznania w ciągu roku jego odwołania stanowią wyjątkowe okoliczności, o których mowa w art. 42 § 8 prawa spółdzielczego, zaś dwumiesięczne opóźnienie we wniesieniu pozwu do sądu nie jest nadmierne, podczas gdy prawidłowa wykładnia art. 42 § 8 prawa spółdzielczego wymaga, by do możliwości zastosowania tego przepisu zaistniały nadzwyczajne, wyjątkowe okoliczności, bądź zdarzenia, których nie da się przewidzieć, a które uniemożliwiłyby powodowi podejmowanie czynności zmierzających do wniesienia.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., zachodzi tylko wtedy, gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi - bez pogłębionej analizy i jurydycznych dociekań - w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie. Skarżący, powołując się na przesłankę przewidzianą w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. powinien wykazać oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej przejawiającą się kwalifikowanym charakterem naruszenia przepisów prawa prowadzące do niebudzącego wątpliwości wniosku, że zaskarżone orzeczenie jest jaskrawo nieprawidłowe (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15, LEX nr 1770910). Skarga pozwanej nie spełnia tych warunków. Wskazany w skardze przepis ma charakter klauzuli generalnej, pozostawiając sądowi ocenę konkretnych okoliczności wpływających na spóźnienie się z wniesieniem powództwa w sprawie o uchylenie uchwały i ich charakteru. Okoliczności wskazane przez Sąd orzekający nie uzasadniają twierdzenia, że poczytanie ich za wyjątkowe stanowi oczywiste naruszenie art. 42 § 8 prawa spółdzielczego.

Wskazana przez skarżącego przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi więc; okoliczności sprawy nie wskazują również, aby zachodziły inne podstawy przewidziane w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpatrzenia.

[l.n]